

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Roermond, van 10 mei 2011 in zaak nr. 11/2914 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 28 juni 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij uitspraak van 6 oktober 2010 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de uitspraak van 6 oktober 2010), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

Bij besluit van 24 januari 2011 heeft de minister de aanvraag van de vreemdeling opnieuw afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 mei 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.
2. De minister klaagt in de grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in het besluit van 24 januari 2011 niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer naar China gegronde vrees heeft voor vervolging, dan wel dat hij een reëel risico loopt op schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM). De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat hij eerst ter zitting in beroep het standpunt heeft ingenomen dat niet aannemelijk is dat de Chinese autoriteiten op de hoogte zijn van de politieke activiteiten die de vreemdeling in Nederland heeft verricht, aldus de minister. In dat verband wijst hij er op dat hij daarover reeds in het besluit van 24 januari 2011 een standpunt heeft ingenomen. Voorts heeft de rechtbank niet onderkend, zo betoogt de minister, dat de enkele omstandigheid dat niet valt uit te sluiten dat de Chinese autoriteiten op de hoogte zijn van de activiteiten die de vreemdeling in Nederland heeft verricht, niet betekent dat de vreemdeling

aannemelijk heeft gemaakt dat hij voormelde vrees heeft, dan wel voormeld risico loopt.

2.1. In het besluit van 24 januari 2011 heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat niet aannemelijk is dat de vreemdeling bij terugkeer naar China gegronde vrees heeft voor vervolging, dan wel een reëel risico loopt op schending van artikel 3 van het EVRM. Daaraan heeft de minister ten grondslag gelegd dat de vreemdeling met de door hem overgelegde foto's, waarop is te zien dat hij een ontmoeting heeft gehad met de Oeigoerse mensenrechtenactivist Rebiya Kadeer en dat hij hier te lande heeft deelgenomen aan een demonstratie van de Oeigoerse gemeenschap, niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in de negatieve belangstelling van de Chinese autoriteiten staat. Uit die foto's, noch uit het feit dat de vreemdeling heeft verklaard dat hij tijdens de demonstratie is gefotografeerd door Aziatisch uitziende mensen, blijkt immers dat de Chinese autoriteiten op de hoogte zijn van zijn ontmoeting met Rebiya Kadeer en zijn deelname aan de demonstratie, aldus de minister.

2.2. Door te overwegen dat de minister eerst ter zitting het standpunt heeft ingenomen dat niet aannemelijk is dat de Chinese autoriteiten op de hoogte zijn van de activiteiten die de vreemdeling in Nederland heeft verricht, heeft de rechtbank niet onderkend dat de minister zich reeds in het besluit van 24 januari 2011 gemotiveerd op dat standpunt heeft gesteld.

In zoverre slaagt de grief.

2.3. Bij uitspraak van 6 oktober 2010 heeft de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud overwogen dat de minister zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is. Daarmee is in rechte komen vast te staan dat niet aannemelijk is dat de vreemdeling ten tijde van zijn vertrek uit China in de negatieve belangstelling van de autoriteiten stond.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 25 januari 2012 in zaak nr. 201009783/1/V3; www.raadvanstate.nl), kunnen slechts nieuw gebleken feiten of omstandigheden een hernieuwde beoordeling van een eerder verworpen beroepsgrond rechtvaardigen. Nu de vreemdeling terzake geen nieuw gebleken feiten en omstandigheden heeft aangevoerd en hij voorts niet heeft betoogd dat hij in voormelde demonstratie een bijzondere rol heeft gehad, noch dat zijn deelname aan deze demonstratie speciale aandacht heeft gekregen in de media, heeft de minister zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij thans wél in de negatieve belangstelling van de Chinese autoriteiten staat.

Derhalve heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de minister in het besluit van 24 januari 2011 niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer naar China gegronde vrees heeft voor vervolging, dan wel een reëel risico loopt op schending van artikel 3 van het EVRM.

Ook in zoverre slaagt de grief.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt als volgt overwogen.

4. Voor zover met het vorenoverwogene niet op de bij de rechtbank voorgedragen beroepsgrond is beslist, wordt aan deze grond niet toegekomen. Over die grond is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die grond, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop deze betrekking heeft, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgrond valt thans dientengevolge buiten het geding.

5. Het beroep is ongegrond.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 10 mei 2011 in zaak nr. 11/2914;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.M. Bosma, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

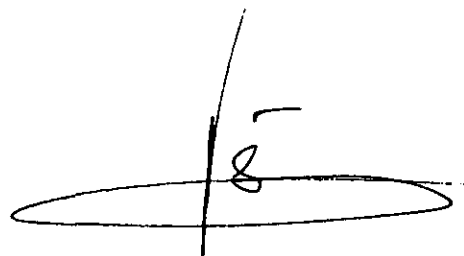
w.g. Bosma
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 september 2012

572-657.

Verzonden: 20 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a vertical stroke, and a smaller 'S' or 'e' shape to the right.

mr. H.H.C. Visser